male abbiks ja rõmuks; homme tahhan sulle ka terahha lasta anda." Teisel päwal loeti kakskümmend taalri rahha temma kätte, se tõ palgaks, mis seitsme ku aeges ni hoolsaste olli teinud, ja nüüd Liso tekäia — lähhäb tele omma wannema maiasse, omma sündimisse kohta — ei rõõmsamat tekäiat naljalt ei sa nähha kui tedda. Warra hommikult hakkas liñnast tullema, ja ehk kuus pennikoorma olli käia, neid selsammal päwal ärrakäis. Õhtul sai Liso emma armsa pallet jälle nähha, ja möllematte süddamettesse anti kallist rõmo ligutamist tunda. Kül emmal küssimist, kül tütril juttustamist; ja nenda sündis mollemille wägga melepärralist asja. Agga weel rohkemalt rõmustati emma meelt, kui sedda suurt abbi maiapiddamisses nähha sai, mis nüüd Liso läbbi kätte tulli. Liso wõttis kohhe keik ränkemad maia tõõd ennese peäle, ja et rõmo pärrast tõõd teggi, olli temmal ka igga tõ jures immelikko suurt joudo, ja keik teggi temma sure holega ning ustawalt. Rahha nattukest olli temmal peälegi, poolt sedda palga rahha kinkis emmale tännomele tunnistusseks. Agga weel ennam olli Liso mele pärrast, nähhes et se toetaw salw, mis torbiko sees temmale anti, emma õllast ja käewarrast sedda jooksja hädda wähhendas ja wimaks hopis waigistas. Agga keigeennamist tundis Liso südda tänno keige rohke armo pärrast, mis elloaia surelt Jummalalt olli kätte sanud. Ni mitto kord kui omma endist häddaluggu mele tulletas, ikka tännas temma omma taewast Jssa, kes hirmo ja armo läbbi meid nnmmalaid õppetab ning rõõmsas uskus kinnitab. Te tõõd ja pallu Jummalat! siis saad sa ommast käest tunda, mis pühha kirri ütleb, et se on maggus ello kui tõteggia ommaga rahhul on.